

Poslovanje je postalo zahtevno

Devet mesecev je za nami in sedaj že lahko ocenjujemo kako smo poslovali, v kakšnih razmerah in kakšni so rezultati.

Poglejmo najprej kako je bilo v proizvodnji

Proizvodnja je v letošnjem letu potekala z večjimi in manjšimi težavami neprekinjeno skozi celo devetmesečje letošnjega leta. Planirana količina je presežena za 3,1 %, tudi lanskoletna količina je malenkostno presežena.

Te količine obutve so bile izdelane z dosti manj nadurami, le 30–40 % lanskoletnih. Izjema je le MPM in to kar za 62 odstotkov.

Norme so se umirile in se gibljejo skozi vse mesece med 125 in 130 odstotki. Tudi pri produktivnosti je opazna večja prizadevnost, saj je porasla za 1,3 %, kljub temu, da je bila v proizvodnji serija zahtevne šivane obutve. Število parov na zaposlenega se je povečalo s 1.164 parov na 1.179 parov.

Pri izkoristku delovnega časa ugotavljamo pri nekaterih vrstah napre-

dek, pri drugih pa nazadovanje. Zmanjšalo se je število čakalnih ur (indeks 60 za DO). Tudi bolniške do in nad 30 dni so na ravni DO nekoliko manjše, povečali pa so se ostali izostanki z dela; to so izredni plačani dopusti, študijski dopusti, plačani opravičeni izostanki in invalidsko skrajšani delovni čas.

Z ozirom na te ugotovitve in povečanje števila zaposlenih za 48 delavcev v tozdu Proizvodnja glede na 1. 1. 1984 in če temu dodamo še izredne težave na domačem tržišču materialov in stalno pomanjkanje deviznih sredstev, lahko ugotavljamo, da smo na področju količinske proizvodnje dosegli v devetih mesecih zadovoljive rezultate.

Proizvodnja po vrstah obutve v devetih mesecih 1984

VRSTE OBUTVE	Količina 1984	IND 84/83	Vrednost 1984	IND 84/83
Smučarska obutev	166.312	97	466.063	181
Gojzer šivani	21.330	1309	191.576	3927
Lepljeni plan.	13.484	84	69.538	329
Tekaška obutev	251.281	107	532.724	243
Jean – Janine	25.955	—	72.918	—
Trim, surf, nog.	146.220	59	192.827	109
Apreski	166.470	120	285.215	284
Ženski nizki	226.277	134	390.631	289
Ženski visoki	119.873	56	396.453	115
Sandali	257.130	131	267.073	273
Skupaj	1.394.332	101	2.865.018	211

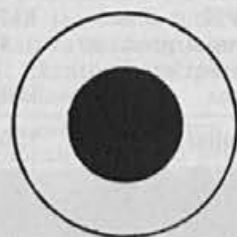
V montažni hali je o rezultatih poslovanja v prvih devetih mesecih poročal glavni direktor Tomaž Košir

Slabše pa je bilo na področju prodaje

Nekoliko drugačna slika pa je na področju prodaje naših izdelkov.

Maloprodajna mreža je prodala za 9 % manj parov obutve kot v enakem obdobju lani, vrednostno pa za 55 % več. Analiza je pokazala, da je vzrokov v količinskem padcu prodaje več, tako nepravčasne dobave v MPM, previsok skok prodajnih cen, zmanjšanje kupne moči potrošnikov, napake pri nekaterih modelih Alpini- ne kolekcije, slabo izdelane obutev v proizvodnji ipd. Glede na to, da predstavlja MPM pomembnejši vir prodaje in dohodka, bomo v prihodnje morali vsi paziti, da bo v času prodajne sezone čimmanj napak, ki bi negativno vplivale na prodajo.

(nadaljevanje na 2. str.)

PRODAJA JESENSKO-ZIMSKE SEZONE

V jesenskih mesecih teče prodaja v okviru planirane. Na tržišču še vedno opazamo padanje kupne moči, kar pomeni, da boljše prodajamo cenejšo obutev. Tudi zaradi padanja poletne kolekcije, smo naročilo za jesen — zimo zmanjšali pri dražjih čevljih, da bi se tako izognili večanju zaloga.

Jesenska kolekcija ženskih nizkih čevljev je bila lepo sprejeta, razen grupe balerink, ki smo jih namenili za prodajo v avgustu in za šolo, pa je bila izdelana z zamudo. Še vedno pa so najboljši pokazatelji prodaje pri naših standardnih grupah za starejše in pri gumari- cah. Od zimske kolekcije škornjev imamo do sedaj le dražje modne škornje, katere po prvih ocenah dobro kažejo. Cenejše klasične škornje pa smo prejeli prve količine šele konec oktobra in pričakujemo uspešno prodajo prav zaradi cenovne zanimivosti.

Za smučarske čevlje je sedaj še zelo majhno zanimanje, kar je slab pokazatelj, saj so bila prejšnja leta ob tem času večja zanimanja za nakup.

Otroško zimsko obutev dobro prodajamo, čeprav je tudi pri tej grupi največ povpraševanja po cenejši obutvi. Tako se najboljše prodaja obutve tistih dobaviteljev, ki imajo nižje cene, pa vseeno kakovostno obutev.

Tržišče zahteva ceneno in kvalitetno obutev in le če bomo sledili tem zahtevam, bomo lahko izpolnjevali postavljene plane.

Silva Pivk

(nadaljevanje s 1. strani)

Tabela 2: Prodaja po prodajnih poteh v devetmesečju 1984

Prodajna pot	Količina		Ind.	% izpol. let.	
	1984	1983		kol.	vred.
MPM	1.117.707	1.231.934	91	70	61,3
Grosist. prod. ob.	48.445	60.701	80	37	38,3
Grosist. prod. pl.	—	—	—	—	—
Izvoz	1.035.382	878.268	118	79	52,8
Skupaj	2.201.534	2.170.903	101	73	56,2

Franci Mlinar, vodja finančno-računovodskega sektorja

Tudi prodaja na debelo je za 20 % manjša od lanske, vendar smo tako tudi načrtovali.

Drugače je pri izvozu. Skupno smo na konvertibilna in klirinška tržišča prodali 1.035.382 parov obutve, kar je za 18 % več kot lani. Na konvertibilno tržišče je bilo izvoženo 859.263 parov obutve v vrednosti 5,7 milijona dolarjev, na klirinško področje pa 157.265 parov obutve, v vrednosti 4,1 milijona klirinških dolarjev.

Uspelo nam je povečati količinsko prodajo na zahodna tržišča, dolarski izvoz pa je na lanski ravni, na račun večjega obsega začasnega uvoza. Že danes pa je zaskrbljujoča dinarska realizacija izvoza in vpliv le-te na končni rezultat letošnjega leta. Ta je za okrog 30 % nižja zaradi počasnejše rasti tečaja tujih valut v sorazmerju do stopnje inflacije v Jugoslaviji. Konec leta 1983 so nam zatrjevali da bosta tečaj tujih valut in pa stopnja inflacije naraščala približno enako. Dejansko pa so tečaji porasli

za 25–30 odstotkov, stopnja inflacije pa se približuje že 70 odstotkom. Če bo to teklo enako kot do sedaj, nam na ta račun ob koncu leta lahko izpade od 300 do 400 milijonov izvozne realizacije in s tem znesek celotnega prihodka, dohodka in ostanka čistega dohodka. Ob devetmesečju je dinarska realizacija zahodnega izvoza že za 18 % manjša od lanske letošnje.

Razpolaganje z devizami premajhno

Na deviznem področju je položaj podoben kot v zadnjih dveh letih. Odstotek razpolaganja je prenik, zato se v čimvečji meri poslužujemo posebnih oblik izvoza in uvoza.

Kljub nizkemu razpolaganju z devizami smo se uspeli oskrbeti z vsemi uvoznimi materiali in poravnati obveznosti. Še naprej pa ostaja devizni dolg do naše poslovne banke, katerega bomo večinoma prenesli v leto 1985.

Pri pregledu stroškov in porabe deviz ugotavljamo visok porast le teh za potrebe potovanja v tujino (dnevnice in potni stroški). Vedeti moramo, da ko smo začeli direktno izvažati, smo prevzeli nase tudi velik del stroškov. Do leta 1983 so nam opravljali razni posredniki (KO — TO, Slovenijales in dr.) in nam zaračunavali visoke posredniške provizije.

Dejstvo pa je, da so visokim stroškom na drugi strani večkratni prihranki, saj nam ni treba plačevati posredniških provizij in tudi stiki s kupci so boljši in dolgoročnejši.

dogovarjamo se — dogovorili smo se

Zaloge, zaloge...

Pereče je vprašanje zalog, in to predvsem materialov in zalog v maloprodajni mreži.

Vse zaloge so porasle za preko 100 odstotkov. Razen pri zalogah MPM se koeficient obračanja zalog izboljšuje glede na enako lansko obdobje. Dolgo časa naša DO ne bo zmogla prenašati visokih stroškov obresti za najete kredite, iz katerih se v večji meri financira povečanje zalog. Nujno bomo morali doseči zmanjšanje vseh vrst zalog na raven, ki se bo financiral z ostankom čistega dohodka ob koncu leta. Le na ta način ne bomo povečevali povprečne kreditne zadolženosti in prekomernega odliva dohodka za pokrivanje obresti. Še vedno bomo, zaradi sezonskega

značaja naše proizvodnje, morali najemati kredite v obdobjih ko teče proizvodnja za zalogo, vendar si moramo prizadevati, da povečamo tudi financiranje čimvečjega dela sezonskih zalog iz lastnih zalog iz lastnih virov ne pa, da že za redno poslovanje najemamo kredite.

Osební dohodki tudi padajo

Pri osebnih dohodkih je prišlo v zadnjem obdobju do realnega padca le teh. Neto osebni dohodki so porasli za 43 odstotkov. Glede na finančni rezultat trenutno ne moremo storiti ničesar, vendar bomo morali v čimvečji možni meri to zaostajanje do konca koledarskega leta nadoknaditi, seveda ob ugodnem rezultatu konec leta.

Tabela 5: Povprečni neto OD za redno delo v devetih mesecih 1984

TOZD	1984	IND 84/83
Proizvodnja	21.774.48	147
Prodaja	22.771.84	131
— MPM	22.049.50	128
— ost. prod.	25.612.86	147
DSSS	23.716.42	148
DO Alpina	22.174.88	143

Kaj lahko rečemo o naši uspešnosti?

Finančni rezultat po devetih mesecih še ne pove kakšen bo rezultat konec poslovnega leta. Proizvodnja je tekla več ali manj v redu skozi vse mesece in predvideva se, da bo enako tudi do konca leta. Izvoz bo uresničen v celoti, tudi za MPM se predvideva boljša prodaja kot v pomladanskih mesecih (boljša kolekcija, razmeroma sprejemljive cene). Ni pa še jasno gibanje te

čajev tujih valut, kar lahko v večji meri vpliva na slabši končni rezultat ako tečaji valut ostanejo na sedanji višini. Tudi razkorak med cenami surovin in materialov in cenami naših izdelkov bo vplival na slabši rezultat. Povišanja cen materialov nismo uspeli v celoti vkalkulirati v cene naših izdelkov, zato stroški hitreje rastejo kot naša realizacija.

Tabela 6: Celotni prihodek in njegova delitev v devetmesečju 1984

ELEMENT	DO Alpina din	ind
Celotni prihodek	6.347.762.633	159
Dohodek	993.446.959	144
Čisti dohodek	642.982.902	138
Ostanek dohodka	138.559.986	137

To je le nekaj misli in ugotovitev o poslovanju do konca leta. Še je čas, da na nekaterih področjih vplivamo na boljši rezultat konec leta. Čimmanj nepotrebnih izdatkov, smotrno ravnanje z materiali, čimboljša po-

strežba kupca, so le nekateri področja. Vsak zase bo najbolje vedel, kje lahko prispeva k zmanjšanju stroškov, boljši prodaji, boljši izrabi delovnega časa in s tem k boljšemu rezultatu delovne organizacije. Franci Mlinar

Kako ustvarjamo

Anketa o zalogah

Dobre pol leta že neprestano govorimo o zalogah vseh vrst, o posledicah prav tako. Vemo, če so zaloge, nam vežejo sredstva. Če imamo vezana sredstva se denar le počasi obrača, zato moramo najemati kredite. Obresti na kredite pa neprestano rastejo; nam pobirajo že kar tam okoli 12 % dohodka...

Toda, ne sedimo križem rok; tudi v posameznih službah ne. Kaj se torej dogaja, kakšni so uspehi, smo povprašali nekaj vodilnih in vodstvenih delavcev iz posameznih sektorjev in služb?

Ivan Capuder, vodja malo-prodajne mreže

Silva Pivk, vodja domače prodaje

Jože Bogataj, vodja nabavnega sektorja

Anton Klemenčič, direktor TOZD Proizvodnja

Ivan Capuder in Silva Pivk v TOZD Prodaja sta povedala:

Kar zadeva zaloge obutve v prodajalnah smo se domeni, da se poslovanje medsebojno bolj povezujejo. To velja tako za tiste, ki imajo določeno obutev, kot za tiste, ki kaj potrebujejo. Pri tem dogovarjanju bodo pomembno usklajevalno vlogo odigrali vodje rejonov. Doseči bo treba tudi večjo stimulacijo na obrat zaloga.

Nam se zdi izredno važno, da poleg ustreznega izbora (kolekcije) dosežemo, kolikor mogoče visoko kakovost, ustrezne cene in pravočasne dobave. Prizadevali si bomo, da bomo to dosegli.

Drugo, kar je treba doseči, je točnost in sprotost podatkov iz računalniškega centra. Na primer: Doseči interaktivni vnos podatkov o prodaji in zalogah. Kaj lahko pomeni sprotost, ali če pridobimo le en dan, ve le tisti, ki se s tem ukvarja. Kaj pomeni, če pošljemo blago iz prodajal, kjer leži, tja, kjer dobro prodajajo, vemo! Dogovori v zvezi s tem so stekli že na poslovodski konferenci.

Pod žarometi bodo tudi najslabše prodajalne. Pregledali bomo uspešnost prodajalnih enajst let nazaj in ugotovitve izpostavili na prihodnji poslovodski konferenci.

Sicer pa so naši konkretni ukrepi predvsem naslednji:

Prilagajamo naročila, tako za domačo proizvodnjo kot za dokup. Pri tem upoštevamo sedanje razmere, obutev, ki bo šla in v določeni količini. Izredno smo poostriili odnos do rokov dobav. Če obutev ne bo pravočasno, bomo naročila tudi stornirali, vračamo ali kupujemo le delno. Težimo za tem, da bi imeli 30. junija prihodnje leto normalne zaloge.

Že za napoved za pomlad-poletje so upoštevane sedanje zaloge in stanje na trgu, razmere v MPM in v posameznih prodajalnah.

Jože Bogataj:

Moram reči, da smo spremenili odnos do zaloga šele, ko so začele rasti obresti na kredite.

Po zadnjih ugotovitvah je zalog materiala za 97 milijard starih dinarjev. Če vemo, da bi bile normalne zaloge

od 70—75 milijard, je zalog za eno tretjino preveč. Najbolj kritično je pri zgornjem usnju, kjer zaloge predstavljajo blizu 55 % vseh zaloga.

Kako je prišlo do takih zaloga? Nekaj teh predstavljajo preklici naročil (storni), nekaj podaljšanje dobavnih rokov, nekaj zaradi izdelav za

izvoz, nekaj neidočega blaga itd.

Ugotavljali smo, da bo treba nekaj blaga odprodati po planskih cenah, kar še ne pomeni vedno, da bomo prodali pod ceno; del materiala bomo še uporabili, na primer svilo za apreski...

Računamo, da bomo do konca leta v precejšnji meri zmanjšali te zaloge, ki pogosto predstavljajo tudi razkorak med načrtovano proizvodnjo in roki nabave. Spremembe v proizvodnji so sploh problem. Podobno velja za prodajo. Včasih so problem tudi previsoki normativi, na primer: purko boksa za oblazinjenje smučarskih čevljev je ostalo ravno toliko, kot je bil previsok normativ.

Poudaril pa bi, da nam morajo biti roki svetinja. To se popravlja, tako s strani dobaviteljev, kakor tudi znotraj tovarne. Ne rečem pa, da ni rezerv, tudi v nabavi so še in trudili se bomo, da naredimo kar je največ mogoče.

Tone Klemenčič:

Začeli smo se zavedati, da zaloge niso nič manj pomembne kot devize.

Če ocenjujemo zaloge nedovršene proizvodnje, lahko ugotovimo, da niso po parih pravzaprav nič večje kot lani v devetih mesecih. Zaloge nedovršene proizvodnje nastajajo v obliki zaloga sestavnih delov za montažo ali v obliki polizdelkov po oddelkih. Teh je včasih tudi veliko, zlasti zato, ker je v proizvodnji hkrati po več planov, celo petdeset.

To pomeni, da bomo premik morali napraviti pri pla-

niranju. Ob tem pa bomo morali doseči skladnost vseh opravil.

Prav gotovo ima pomembno usklajevalno vlogo tudi prodaja, ki bi morala računati kam in kako porabiti material tudi v slučaju stornov. Mislim pa, da trditev, da pride do zaloga materialov zaradi prevelikih normativov, ni točna.

Trdim pa, da bi skorajda lahko shajali brez kreditov, če bi dosegli normalne zaloge. Kaj to pomeni, pa vemo.

To so torej mnenja nekaterih ključnih ljudi, ki s svojim ravnanjem lahko bistveno pripomorejo k drugačnemu načinu dela in s tem tudi k zmanjšanju zaloga. Marsikaj seveda ni odvisno le od naših notranjih možnosti, saj delamo v izredno nezanesljivih poslovnih tokovih, toda zavzeti se moramo, da bomo v teh razmerah naredili kar največ mogoče. To pa zanesljivo ni odvisno le od nekaj ključnih ljudi, temveč od cele vrste delavcev, ki lahko posredno ali neposredno vplivajo na rast ali padec zaloga.

Nejko Podobnik

Kako ustvarjamo

Ventilacijsko napravo še preizkušajo

V prirobnici ventilacijska naprava že dlje časa ne deluje, in delavci sprašujejo, zakaj ne ...

Prodajalna v Valjevu odprta

Takole izgleda zunanost prodajalne v Valjevu, kjer so za naš časopis pozirali člani tega kolektiva — s svojim vodjem

Prodajalna v Valjevu je bila odprta leta 1970. Od tedaj je ta mala prodajalna s tremi zaposlenimi delavci terjala obnovo in razširitev.

Letos se nam je končno ponudila prilika, da smo dokupili prostore, tako da je prodajalna sedaj po treh mesecih in pol obnavljanja dvakrat večja kot prej. Pridobili so skladišni prostor in sanitarije, ki jih prej niso imeli. Pridobil je tudi prodajni prostor in prodajalci so s samo funkcionalnostjo prodajalne kar zadovoljni, čeprav je izvajalec del Biroinvest iz Valjeva dela opravil nekoliko površno in bo treba še nekaj popravkov. Izložbe so premajhne, sicer pa je prodajalna lepa, z urejenim pročeljem in okolico. Predvidevajo, da bodo vsa dela skupaj veljala okoli 300 starih milijonov. To pa se bo, kot kaže, izplačalo saj je bilo v Valjevu za našo prodajalno čutiti veliko zanimanje, kar je še spodbudilo lokalna radijska postaja, ki je vnaprej obveščala potrošnike o naši obnovi in otvoritvi. Če bo vse po sreči, bo prodajalna v naslednjem letu že napravila blizu 20 % več prometa kot dosedaj.

Obnovljeno prodajalno so odprli 30. okt. v prisotnosti vodja MPM Ivana Capudra, vodja rajona Miha Govekarja, referenta za investicije Jožeta Poljanška; tu so bili tudi delavci naše skupine za adaptacije, predstavnik izvajalcev del, nadzornik, vabilu pa so se odzvali tudi prodajalci iz konkurenčnih prodajaln.

MIHA GOVEKAR

Kot smo že poročali, se zaključna dela na ventilacijski napravi, kjer je pred kratkim prišlo do vžiga, nadaljujejo. Filbo iz Bohinjske Bistrice, ki izvaja ta dela, je opravil meritve s pomočjo zunanjih sodelavcev. Potrebne bodo tudi manjše konstrukcijske dopolnitve, da bo naprava res delala kot je dogovorjeno. Upamo, da bo zapletena naprava, ki naj bi vnaprej onemogočevala požare, res delovala tako kot je zamišljeno in ne bi ostala žarišča, ki bi vznemirjala (ali še kaj več) vso našo proizvodnjo. Več o končnih rešitvah in možnostih za vzdrževanje oz. ravnanje v slučaju vžiga bomo poročali drugič.

N. P.

Iz naših prodavnic

Prodajalna Beograd I je pred kratkim slavila 30-letnico svojega obstoja. Prodajalci so se srečali z organizatorji prodajalne izpred 30 let.

Prodavnica Beograd I. je otvorena 19. septembra 1954 godine. Veoma mala površina i u prodavnici samo tri zaposlene osobe. Prvi poslovođa koji je otvorio prodavnicu bio je Veljo Davinić, sada penzioner.

Ove godine, 24. septembra prodavnica je slavila jubilarnu 30-godišnjicu rada. Članovi kolektiva sa prvim poslovođjom Veljom Davinićem i tadašnjim predstavnikom Alpine Ratkom Ignjatovićem u velikom zadovoljstvu proslavili su ovaj jubilej. Danas je u ovoj prodavnici zaposleno 12 osoba. Promet se iz godine u godinu povećava tako da ove godine očekujemo ispunjenje plana od 10 milijardi dinara. Po prometu se nalazi na trećem mestu u MPM.

Uslovi za rad su otežani zbog skladišnog prostora koji će se rešiti do kraja godine, jer je kupljen magacin veličine oko 100 m², pa će zahvaljujući njemu roba biti bolje raspoređena a samim tim lakša i brža prodaja. Na bolji rad prodavnice utječu i faktori koje nismo u moći sami da rešimo, bez pomoći samog rukovodstva iz centrale, a to su:

- dobava robe na vreme — često roba kasni u sezoni, time se smanjuje prodaja a gomilaju zalihe,
- nekvalitetna izrada — utiče na kupovinu a samim tim na renome prodavnice i preduzeća u celini,
- previsoke cene što je bio slučaj za sezonu proleće-leto.

Mi se nadamo i spremni smo da ove nedostatke koji i te kako utiču na prodaju otklonimo uz zajedničku pomoć sa drugovima iz centrale. Naš kolektiv je ponosan na dosadašnje rezultate rada koje ostvaruje po dosta teškim uslovima i optimistički je razpoložen na dalji rad.

Drugarski pozdrav od kolektiva prodavnice Beograd I.

Poslovođa
Milomirka Gnjatović

Važno je da vemo

Važno

Važno je da vemo

Važno

kadrovške novice

Irma Dolenc, referent za delovna razmerja

V mesecu oktobru 1984 smo zaposlili 8 novih delavcev, z delom pa je prenehalo

9 delavcev, tako da je število zaposlenih ostalo približno enako.

Delovno razmerje sta v delovni skupnosti skupnih služb nastopila pripravnik Franc Jereb in v kuhinji Helena Dolenc. V TOZD Proizvodnja so nastopili delo Esma Audičević, Sonja Justin, Tatjana Novak, Simon Hribernik in v obratu Gorenja vas Erika Krek. V TOZD Prodaja je nastopil delovno razmerje Peter Ugrai v prodajalni Subotica.

Z delovnim razmerjem so v TOZD Proizvodnja prenehali Franc Mlinar, Leopold Filipič, Erika Jesenko; Milena Možina iz obrata Gorenja vas in Almira Oblak iz obrata Rovte. Iz TOZD Prodaja so z delovnim razmerjem prenehali Svetlana Nedić iz prodajalne Beograd I, Svetlana Mihailović iz prodajalne Kragujevac, Peter Ugrai iz prodajalne Subotica in Martina Peterle iz prodajalne Ljubljana V.

Poročili so se

V mesecu septembru in oktobru so stopili na novo življenjsko pot Jerneja Trček in Ana Kosmač iz DSSS, v TOZD Proizvodnja Jana Štržinar, Janez Mlinar, Cvetka Dolenc, Peter Trček in Vinko Treven; iz obrata Gorenja vas Vlasta Ferlan in Danica Šturm; iz obrata Col Marija Bajec; iz obrata Rovte Sabina Božič ter iz TOZD Prodaja Nives Beltram iz prodajalne Nova Gorica.

Vsem novoporočencem iskreno čestitamo in jim želimo mnogo sreče, zdravja, predvsem pa razumevanja in zadovoljstva v zakonu!

V spomin Svetlani Nedić

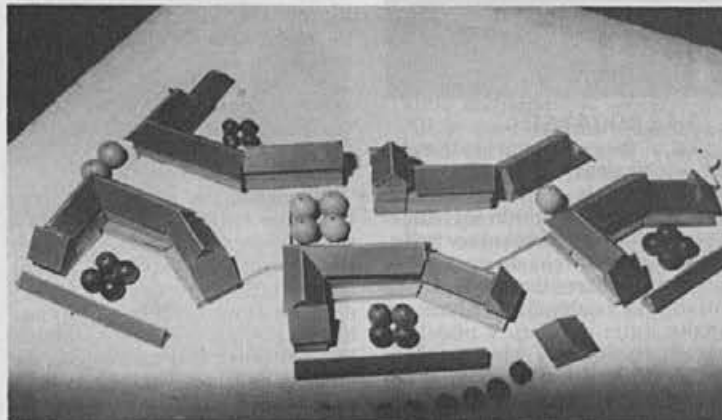
Iz naše radne sredine tragično je otišla prodavačica Svetlana Nedić u svojoj 25-godini života.

Svetlana Nedić počela je svoj rad u prodavnici Beograd I. jula 1982. godine i u svojim najboljim godinama kada je najviše mogla da doprinese radu, izgubila je tragično život u saobraćajnoj nesreći vraćajući se kući sa posla. Kao radnik bila je vredna i marljiva, a kao dobrog druga i plemenitog čoveka nikada je ne može ovaj kolektiv zaboraviti.

Milomirka Gnjatović

V naši delovni organizaciji opravlja trenutno pripravništvo 40 pripravnikov. Strokovni del pripravništva poteka pod vodstvom mentorjev in po programu za vsakega pripravnika posebej. Splošni del pripravništva poteka v obliki seminarjev. Na teh seminarjih se pripravniki seznanjajo z delovno organizacijo kot celoto, njenim zgodovinskim razvojem, poslovanjem in bodočih usmeritvah Alpine, o oblikah odločanja, o delovanju družbenopolitičnih organizacij in spoznavajo važnejše samoupravne akte svoje temeljne organizacije. Seminarje vodijo za posamezna področja odgovorni delavci naše delovne organizacije. Na sliki: Pripravniki na enem od seminarjev.

Razprava o zazidalnem načrtu soseske S 7, zlasti pa prometnih rešitev, je bila zelo burna. Uspešno jo je vodil predsednik komiteja za družbeno planiranje in urejanje prostora Anton Jenko.

Odšel je Andrej Naglič

Pred kratkim smo se za vedno poslovili od našega upokojenca Andreja Nagliča. Z že predvojnimi izkušnjami je bil takoj po snovanju Čevljarske zadruge in kasnejše Alpine dragocena opora organizatorjem. Delal je najprej pri Arharju, v priokrojevalnici, in prav ta skupina delavcev se je leta 1947 prva vselila v novo tovarno. Upokojil se je leta 1957.

Tudi potem ni miroval. Živel je bogato in razgibano. Ves čas je bil aktiven v družbenopolitičnem življenju, kar pričajo priznanja in odlikovanja, ki jih je prejel in predstavljajo le del prizadevanj, ki jih je vtikal v razvoj Žirov.

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

na temo: KAKO DELUJE LINIJA ŠPORTNE OBUTVE

V razgovoru so sodelovali: Jaka BOGATAJ, Peter KO-SMAČ, Alfonz ZAJEC, Janez SMEH in Tone MOŽINA. Razgovor sta vodila Nejko PODOBNIK in Tatjana MOHO-RIC, zapiske pa je uredila Danijela VEHAR.

Delo — življenje:

Reorganizacija ne more biti sama sebi namen. Brez ljudi, ki opravljajo določene funkcije v okviru celote ali posameznih delov, stvar ne more doseči svojega namena.

Jaka BOGATAJ:

To bi morali povprašati tiste, ki so pripravili organizacijsko shemo — to je razdelitev po linijah. Ob spremembah so zatrdjali, da bo vse potekalo v redu. Danes pa vidimo, da ta trditev ne drži. Referenti nabave po linijah npr. nabavljajo krzno za vsako linijo posebej. V oddelkih samih, tudi tam, kjer se delo prepleta, na primer v sekalnici in pri krojevalnici takih problemov ni. Mislim, da imamo v naši delovni organizaciji nekaj drugih organizacijskih problemov. Stabilizacijo se gremo le ponekod; na eni strani varčujemo pri majhnih stvarih, na drugi strani pa na veliko zapravljamo.

Naloga proizvodnje je, da iz materialov, ki so nam na razpolago, naredimo kar najboljše izdelke; nas ne zanima, v kateri tovarni je bil material nabavljen.

Vemo, da je proizvodnja sklop vseh poslovnih funkcij. Če ena teh funkcij ni v redu izpeljana, tudi proizvodnja ne more dobro potekati, saj je le en člen v širšem sklopu, čeprav je res zelo pomembna. Včasih na proizvodnjo vplivajo na videz nepomembne stvari. Pri izdelavi tekaške obutve, kjer se nam je zelo mudilo, saj vemo, da smo morali izdelati obutev do konca meseca, naj bi zato delali ob sobotah. Kako naj delamo, če pa ni nikogar, ki bi vključil ogrevanje

ali popraviljal stroje? Delavci so prišli, da bi delali, vendar so morali domov.

Delo — življenje:

Ali je pravilno, da skrb vodje programa obutve poteka le do kolekcije?

Jaka BOGATAJ:

Za vse res ne morejo skrbeti. Mislim, da je njihova naloga skrb za stik s trgov.

Delo — življenje:

Po drugi strani bi vodje programov morali vedeti, kakšne so možnosti ter kako poteka proces v proizvodnji.

Jaka BOGATAJ:

Dokler bo pri nas toliko po funkcijah različnih delavcev prodajalo obutev, res ne moremo reči, da to teče v redu. Stvar organizacije je, da vse poteka tako, kot je bilo zamišljeno. Tudi rokov bi se morali točno držati, ne pa da jih kar naprej spreminjamo, menjamo artikle, s tem pa zamujamo roke in plačujemo penale.

Mislim, da je sramota, da moramo to ugotavljati mi. To zahtevajte od tistih, ki so predlagali tako organizacijo.

Delo — življenje:

Ukvarjate se z nabavo dela blaga za izdelavo športne obutve. O čem razmišljate pri vaših razgovorih z dobavitelji, da bi bil material pravočasno v tovarni, obresti na kredite zaradi zaloga pa čim nižje? S kom sodelujete pri tem? Kaj načrtujete, da boste v tem pogledu še uspešnejši?

Peter KOSMAČ:

Zadolžen sem za nabavo repromaterialov, ki jih rabi montaža športne obutve. Sem spada podplati, notranjki, opetniki, lepila, furniture in embalaža. Osnova za hitro nabavo je vsekakor to, da dobimo material v pravih količinah, primernih cenah in kvaliteti ter do roka. Dve leti nazaj so bili roki poleg kvalitete in cene glavna skrb. Materiala nikoli nismo dobili pravočasno. Sedaj je že drugače. Materiala je na trgu že več in nam ga nekateri proizvajalci hočejo dobaviti pred rokom. S tem pa se lahko ustvarijo zaloge, zato zahtevamo od proizvajalcev surovin, da upoštevajo točne roke dobave.

Delo — življenje:

Ali se s proizvajalci lahko dogovarjate za postopno dobavljanje?

Peter KOSMAČ:

Če so velike količine, ki jih pri nas tudi postopno uporabljamo

vse leto, nam nekateri proizvajalci že dobavljajo postopno, to se pravi sproti. Seveda so tudi tu meje. Sedaj, na primer, nam proizvajalec dobavlja podplate, lahko rečem, kar za dnevno proizvodnjo. Če se jim pokvari stroj, lahko pri nas nastane zastoj v proizvodnji, zato moramo imeti nekaj zaloge.

Največji problem pa je pri embalaži, saj zavzame veliko prostora, proizvajalec pa zahteva, da naročeno in izdelano odpeljemo, čeprav vsega takoj ne potrebujemo. Spet so zaloge tu.

Mislim, da bi večja povezava morala biti vsaj pri zaklopnih in to med nabavo in izvozno službo, saj je vnaprej težko predvideti, kdaj bo pripeljal kontejner. To smo poudarjali že večkrat, vendar se ne uredi. Mogoče je napaka v tem, ker v proizvodnji menjajo artikle, potem pa obutev ni pravočasno izdelana. Npr. sedaj pri »control sistemu« ni podplatov, zato mudimo z obutvijo že cel mesec, embalaža pa je že tudi v skladišču.

Delo — življenje:

Iz podatkov vidimo, da so zaloge skoraj vseh materialov padle, razen materiala za plastiko. Zaloge embalaže so se v prejšnjih mesecih (julij, avgust) povečale, sedaj pa je zaloga že padla.

Peter KOSMAČ:

Zaloga embalaže se bo zmanjšala, saj dnevno izdobljamo obutev.

Včasih pa se dogodi, da imamo naročene zaklopnice, naši delavci pa morajo določen artikel takoj zapakirati. Ker še ni pravih zaklopnice za ta artikel, zapakirajo v druge podobne zaklopnice. Ko pa pridejo prave, ostanejo potem na zalogi.

Delo — življenje:

Torej bi bilo potrebno večje poenotenje embalaže... Sicer pa, ali je v nabavni službi še mišljenje, da je bolje, če bi na zalogi malo več, kot da bi proizvodnja stala?

Peter KOSMAČ:

Še pred dobrim letom smo delali tako. Če smo material dobili en mesec prej, smo bili veseli. Danes pa nas zaloge vežejo, saj moramo najemati kredite, za katere kot vemo, so visoke obre-

sti. Nabavljamo po rokih. Na mojem področju se zaloge manjšajo, do novega leta pa bodo še padle.

Delo — življenje:

Brez teamskega dela ter brez stalnih kontaktov s tistimi, ki imajo stalen vpliv na zaloge, naprej ne gre več.

Peter KOSMAČ:

Sodelovati moramo predvsem s planskim oddelkom (roki, količine, plani, ipd.). Sodelovanje s prodajno službo pa ni najboljšo, saj za materiale, iz katerih se bodo izdelovali vzorci, skrbijo programerji sami, šele ko nastopi redna proizvodnja, se vključi še nabavna služba, ki mora preiskovati materiale za redne količine. Tako je predvsem za uvožene materiale, vendar sam skrbim le za materiale z domačega tržišča, zato o tem ne bi vedel kaj več povedati.

Delo — življenje:

Kaj bi torej še lahko storili na vašem področju, da bi bilo čimmanj zaloga?

Peter KOSMAČ:

Še enkrat bi poudaril sodelovanje s planskim oddelkom in s prodajno službo; določiti čimbolj realne roke, ki bi jih obvezno morali spoštovati.

Delo — življenje:

Ali se pojavlja kdaj vprašanje ustreznosti materiala?

Peter KOSMAČ:

Pri nas ne pride to toliko v poštev; če nam dobavijo napačen material, zavrnamo celotno količino, ko pa so enkrat zgornji deli narejeni, ni več odstopanja in tudi plana takrat ne moremo več spreminjati. Ponavadi so za zgornje dele tudi roki 1 mesec daljši kot za spodnje materiale. Seveda pa se kdaj zgodi tudi, da naročenega materiala ne moremo več stornirati, ker se je prepozno ugotovilo, da ne ustreza, zato spet ostane na zalogi.

Dobimo okvirna naročila, dokončna naročila pa se večkrat razlikujejo od okvirnih in zgodi se, da je kakšnega materiala preveč in ostane v skladišču drugega pa moramo še ponaročiti.

Seveda te zaloge sproti spremljam? Imam kartico, na katero vpisujem količine dobavljenega materiala vsak dan posebej. Vse pa gre tudi preko računalnika, vendar ugotavljamo, da se ti podatki ne skladajo vedno z dejanskim stanjem. To kaže predvsem na pomanjkljivo vodenje evidenc in zato tudi računalniški podatki niso vedno uporabni. Na zalogi imamo tudi takšne materiale, ki jih ne uporabljamo več, zato smo šli v akcijo, da bi to razprodali.

Delo — življenje:

Imate vsaj bežen pregled nad zalagami v skladiščih. Kaj predlagate (konkretno), da bi veljalo izboljšati, zlasti glede organizacije nabave materiala?

Alfonz ZAJEC:

Bežen pregled imamo, to že. Dostikrat pa se material zaradi večinoma neustreznih skladišč in prevelikih zalog založi. Potem material iščemo, prekladamo in

Kdo usklajuje delo v celotni verigi poslovnega procesa

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

končno najdemo. Vmes pa je veliko očitkov, hudih besed in nerovoze z več strani, celo tistih, ki imajo komaj kaj pojma o skladiščenju.

Ugotavlja se še vedno preslabo povezava med plansko, nabavno in prodajno službo. Tudi organizacija skladišča je še vedno preveč zamotana. Če povem samo primer: ko dobimo nek material, moramo vprašati najmanj v tri pisarne, da ugotovimo, kdo ga je naročil. Včasih pa smo točno vedeli, kam moramo vprašati, če je bil zavoj iz Nemčije.

Kržno rabijo vse tri linije, močje ena mehkega, druga trdega. Vedno sprašujemo, za katero linijo je. Zakaj je to potrebno, saj bi bilo lahko vse skupaj.

Delo — življenje:

Direktor prodaje je rekel: »Doseči moramo, da bomo izdelovali Alpina program za ves svet in s tem lažje krili vse stroške, ki nastopajo«. Torej poenotiti program; kar bomo prodajali za tujino, bomo prodajali tudi doma. Program naj bi bil torej za izvoz in za domači trg enak, imeli pa bi samo uvozen material.

Alfonz ZAJEC:

Za nas je sedanja organizacija delitev slaša. Potrebno bi bilo raziskati ali zaloge nastopajo zaradi same delitve dela ali je to odvisno od drugih razmer.

Delo — življenje:

Imamo podatke, ki kažejo dolocene težnje. Vrednostno so zaloge od avgusta do septembra padle. Materiali za zgornje, spodnje dele in pomožni material so ostali na isti ravni kot julija, zaloge materiala za plastiko pa so se povečale.

Alfonz ZAJEC:

Z Madžarske smo dobili spodnji material za podplate, ki ga ne moremo porabiti. Čakal bo do novembra, ker smo v proizvodnjo dali drug artikel.

Ali, na primer, 40 ton kavčuka, ki leži sedaj kar na dvorišču. Zgodaj je Alpina naročila kavčuk, da bi z zamenjavo prišli do materiala, ki bi ga res rabili. Sedaj, ko smo ga dobili, so ga tudi vsi kupci od Save do Peka in drugih in danes ta material ponujamo.

Delo — življenje:

Referenti nabave včasih niso zadovoljni z računalniško obdelavo podatkov. Ali gre to na rovaš skladiščnih delavcev?

Alfonz ZAJEC:

Delno, pri izpisih so prav tako napake, vendar jih vedno povzroči človek. Vendar pa zaradi tega ni takih zalog. Slaba evidenca pa je tudi zato, ker popoldanska izmena kar vzame določen material, vpiše pa nikamor. Za nas pa je dokument zelo važen. Največ takih primerov je pri kartonih, saj so skladiščeni vsepovsod. Rešitev vidim le v prostoru. Večje postopnosti dobav ni mogoče izvesti, saj npr. Sava dela celo količino hkrati. Čeprav jim naročimo samo 40 m, jih dobavijo 400 m. To je verjetno njihova najmanjša količina izdelave. Pri nas pa tega ni, saj delamo zelo majhne količine. Pri kartonih moramo naročiti primerno količino, da s tem dosežemo ceno, drugače so kartoni veliko dražji. Mislim, da bi s poenotenjem embalaže lahko dosegli marsikaj.

Delo — življenje:

Ali je za vsakdanje delo povezava skladiščnik — referent prešibka?

Alfonz ZAJEC:

Povezava ni prešibka, referent sprašuje skladiščnika še preveč, posebno še, če primerjamo osebne dohodke. Skladiščniki imajo dve skupini manj kot referenti.

Rešitev vidim v tem, da bi se delale večje količine.

Delo — življenje:

Pri materialih in delih obutve smo vedno odvisni od zahtev naročnikov in morda premalo ponudimo naše rešitve. Morda bi taka ugledna tovarna pri takih ponudbah tudi že uspela, seveda če bi bile naše rešitve dobre in zanesljive.

Alfonz ZAJEC:

Rečem lahko samo to, da preveč strežemo kupcu. Sicer pa predlagam še enkrat tole, čeprav vem, da so le pobožne želje. To namreč, da bi bilo skladišče s prevzemom vse v enem samem kosu. Dokler pa bo skladiščenje materiala na tolikih mestih s tako visokimi zalogami, res ne vidim izboljšav. Glede organizacije nabave še tole: lahko da je sedanja razporeditev za ostale notranje službe boljša, za skladiščno službo ni. To si upam trdit

in zagovarjati. Menim, da tudi za sodelovanje z drugimi podjetji ni ustrezna. Za skladiščno povezavo se zdi, da je bila — iz sedanjih izkušenj — najboljša rešitev v delitvi: uvozna in domača nabava.

Ali bi bile zaloge manjše, ko bi bila organizacija nabave ostala v tem letu taka kot je bila, je pa že drugo vprašanje, na katero naj odgovore drugi.

Delo — življenje:

Recimo, da je vaš največji problem pomanjkanje določenih materialov, zaradi česar se včasih kopiči nedokončana proizvodnja, na drugo stran pa je storilnost zaradi stalnih prilagajanj manjša. Kaj menite vi in vaši kolegi v proizvodnji? Kaj je poleg splošne ugotovitve, da ni zadostne planske discipline, še problem?

Janez SMEH:

Težave nastajajo še dostikrat in izhajajo iz planske discipline, to je, da ni vseh potrebnih materialov. Tako ne moremo artikla dokončati in jih drugič znova dajemo v proizvodnjo. To se pojavlja dostikrat pri tekaški, posebno pa pri trim izdelavi. Tukaj moramo zaradi pomanjkanja zgornjih materialov delavce premeščati. Kadar pride do mnogih premestitev, se pozna pri storilnosti in kvaliteti, pa tudi delavci niso zadovoljni, čeprav pazimo, da delavci pri OD niso prikrajšani.

Delo — življenje:

Kaj predlagate, da bi načrtovalci morali bolj upoštevati?

Janez SMEH:

Mi si želimo, da bi oddelki dobili sestavne dele čimbolj v mejah planske discipline.

Delo — življenje:

Kdo usklajuje zadeve v tem primeru?

Janez SMEH:

Kot prvi je vodja linije, nato vodja planskega oddelka. V zvezi z materiali sodelujemo tudi z nabavo.

Delo — življenje:

Kakšna pa je povezava v oddelku z vodjem programov?

Janez SMEH:

Povezava je zelo malenkostna.

Delo — življenje:

Kaj menite, da je problem?

Janez SMEH:

Letos je pričelo delati veliko novih delavcev. Ni dosti samo to, da ga pripeljejo k nam. Kadrovska služba bi se morala malo bolj posvetiti sprejetemu delavcu, vodja linije pa bi jih moral seznaniti z organizacijo linije. Mi že povemo osnovne stvari, več pa ne.

Delo — življenje:

Zaradi nastalih problemov imate težave v oddelku. Ali so povezani tudi z nagrajevanjem delavcev, ki pripravljajo delovni proces pred vami. Ali bi kazalo to pospeševati?

Janez SMEH:

Za dosego dobrih uspehov je po mojem pogoj planska disciplina, zavest ljudi in dobro nagrajevanje. Delavce bi morali prvo dobro plačati, če hočemo dosegati dobre rezultate. Dostikrat mi kdo reče: »Saj ne vem za kaj delam«. Ob boljših osebnih dohodkih bi lahko precej več naredili, delavci bi bili tudi bolj zainteresirani za delo.

Najbolj me moti to, da delavec s 4. skupino in 100% doseženo normo, ne dobi minimalnega osebnega dohodka.

Delo življenje:

Ali je med vašimi prizadevanji tudi skrb, kako zagotoviti, da bo ob zadosti materiala ob pravem času čimmanj zalog tega materiala?

Kaj napravite, da je v proizvodnji čimmanj nedokončane obutve in v skladišču čimmanj izgotovljenih čevljev hkrati?

Kako vam to uspe; od koga oz. česa je po vašem to še odvisno?

Tone MOŽINA:

Vpliv na zaloge je z moje strani lahko le posreden. Sigurno je važno, da zbrana naročila oddamo do roka. Pomembno je tudi, da je na primer, kolekcija dokončana, da vemo, kakšen material bomo uporabili, v kakšni barvi, kvaliteti, itd.

Če pride do naknadnih sprememb, ko je material naročen, res lahko pride do zaloga.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Kdo usklajuje delo v celotni verigi poslovnega procesa

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

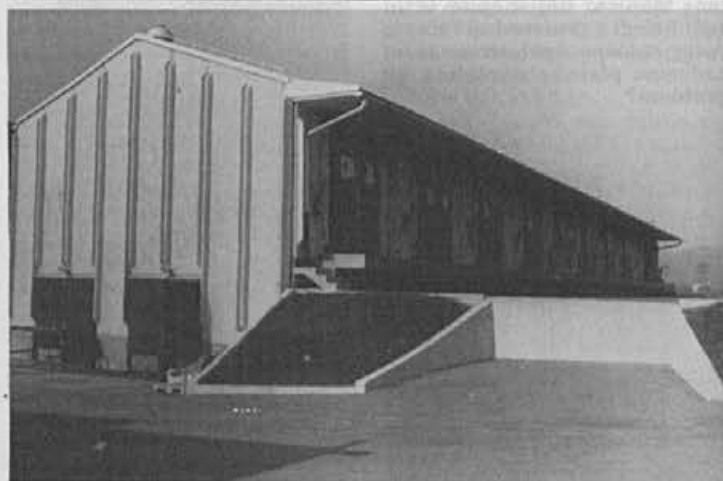
Ob rob razstavi »Stara kitajska kultura«

»Stara kitajska kultura«, to je verjetno kulturni dogodek, ob katerem se v zadnjem času malce bolj kulturno nadarjeni Jugoslovani največkrat zaustavljajo. Razstava je že dobra 2 meseca odprta v jezuitskem samostanu v prestolnici Hrvaške.

Nedvomno je Zagreb ta čas postal Jugoslavija ali pa še bolje rečeno Slovenija v malem.

Tudi sindikat DO Alpine se je namreč odločil, da omogoči svojim delavcem ogled te razstave. Vsi zainteresirani smo se tako v soboto, 13.

razgovor za urednik

Skladišče vnetljivih snovi tokrat z druge strani in lepo urejeno okolico

(Nadaljevanje s 7. strani)

Posebno velja za zaloge nedokončane proizvodnje ali za zaloge gotovih izdelkov. Skratka, še enkrat poudarim, vpliv in zato odgovornost za zaloge je tu bolj posreden.

Tu smo vpeti med mnogo dejavnikov. Na eni strani se zavedamo, da proizvodnja mora imeti delo pravočasno, toda ali bo razvita kolekcija res uspešna ali bo nastala zaloga. Ob tem je športna kolekcija še posebej odvisna tudi od sezone. Le tekaška obutev predstavlja eno, to je zimsko sezono. Ostala obutev te-

ga programa je zaenkrat še bolj iskanje in dopolnjevanje.

Prav ta odvisnost od sezone zahteva od nas še več prizadevanja in doslednosti, seveda tudi usklajevanja. Tu mislim na prednaročila, redna naročila in ponaročila. Ni enostavno vse uskladiti s potrebami tržišča, naši mi zmogljivostmi in hkrati ne imeti zalog. Zavedamo pa se, da bo treba še bolj skrajšati poslovni preces in pridobiti 14 dni do 1 mesec časa. To bi bilo mžno, če bi takoj po naročilih napravili izračun potreb vsaj glavnih materialov. Predpogoj pa je, kot že rečeno, doslednost.

ZAKLJUČEK:

Prvi vtis je, kot da so za razmere krivi drugi. Drugo, ki iz tega izhaja, je malodušje.

Vsiljuje se vprašanje, ki se je pojavilo že v razgovorih o prejšnjih dveh programih: to je koordinacija cele verige poslovnega in proizvodnega procesa. Kdo opravi ali opravlja to delo?

V razmerah, ki vladajo zunaj, so te nedoslednosti v organizaciji, če jih tako že ocenim, lahko usodne za uspeh.

Seveda pa je marsikaj odvisno tudi od dobre volje ključnih ljudi na samem programu. Ali ni presenetljivo, da je teamskega dela malo celo tam, kjer so osnovne naloge tako povezane. Ali bi bilo potrebno večje spodbude tudi v dohodkovnem smislu?

Kdo usklajuje delo v celotni verigi poslovnega procesa

oktobra odpravili proti Zagrebu. Mahnili smo jo kar čez Logatec in potem iz Ljubljane po dolenski magistrali. Avtobus, ki očigledno ni bil najprimernejši, se je prvič ustavil v motelu blizu Brežic. Tu izstopimo na kavo in čaka nas pravo presenečenje. Vse okoli nas avtobusi Viatorja, Kompas, Alpetoura. Kakopak vsi namenjeni na razstavo. Vrsta do blagajne se je vila prav od vhodnih vrat, da o vrsti pred sanitarnimi rajši ne govorim. Že gneča, ki je vladala tu, nam je dala vedeti, da v Zagrebu ne bo vse tako, kot bi si mi želeli. Preudarnejši so si v lični domači lekarni že v motelu kupili kapljice za pomiritev.

No pa šalo na stran in krenimo dalje proti Zagrebu, kjer smo že po slabi uri. Zaustavimo se pred slovečo zagrebško katedralo. Menimo, da je do ure, ko razstavo odprejo, še dovolj časa in se odpravimo po Zagrebu. Mesto je vse v znamenju razstave. Povsod po izložbah vabijo plakati. Nad ulicami so od zgradbe do zgradbe razpeti transparenti, ki vabijo. Hitro pa smo ugotovili še nekaj — vsak drugi človek, ki ga srečamo, govori slovensko. To nam da še enkrat slutiti, da nas bo veliko. Okrog pol dvanajstih se zberemo na dogovorjenem mestu in potem tudi mi krenemo proti jezuitskemu samostanu. Tam nas že čaka skupina, ki je kupila vstopnice. Ko prispemo pred samostan, se samo spogledamo. Res je vse v stilu razstave — kot Kitajcev nas je!

Ogromna množica ljudi stoji v vrsti in čaka, da odprejo vhodna vrata, ki so ob tej množici ljudi videti neznansko majhna. Mimogrede, še danes se sprašujem, kako je steklo, iz katerega so bila vrata, ostalo celo. Postavimo se malo pred rep vrste. Nekaj časa se nikamor ne premaknemo.

Miličnik pred vrati nas potem kmalu spusti v dvorišče. Tretjini skupine ni uspelo

priti za nami, in čaka še kakšnih 20 minut pred vhodom. Mi na dvorišču pa naltimo še na eno zanimivo stvar. Petdeset metrov dolga vrsta pred drugim vhodom, ki se pomika vedno bolj nazaj namesto naprej. Nekje spredaj se v valovih dviguje otroško vpitje. Moški v modri halji se dere na obiskovalce in jih vztrajno podi nazaj, da ne bi pomendrali mladež pred vhodom. Tako smo tudi mi prišli kakih deset metrov nazaj. Večina nas odide na pijačo, nekaj pa jih ostane, da držijo vrsto. Pridruži se nam tudi preostali del skupine, ki je čakal pred prvimi vhodnimi vrati. Kmalu opazimo, da se vrsta počasi le pomika naprej. Spredaj pa še vedno vlada kaos. Brez pomisleka lahko sklepamo, da sama organizacija pred razstaviščem močno šepa. Malo pred drugim vhodom zagledam Meštrovičovo mojstrovino in si jo hočem ogledati. Nek prepotenten vodič me potegne nazaj, in mi resno svetuje naj se neham vrvati. Vseeno si kip pobliže ogledam, potem pa stopim k našim v vrsto.

ln končno nastopi po slabih dveh urah zame in za mnoge čakajoče največji dogodek dneva, uspelo nam je priti še skozi druga vhodna vrata in sedaj si razstavo, že dodobra utrujeni od čakanja, lahko ogledamo. Že po prvih razstavljenih predmetih ugotovimo, da se je čakanje izplačalo.

Predmeti na razstavi obsegajo obdobje neolitika in potem po časovnih prelomnicah vse do dinastije Tang. Ne bi vam podrobneje opisoval 114 predmetov, ker so res enkratni in se jih z besedami ne da opisati. Povem naj samo to, da so se organizatorji za opremo razstave zares potrudili. Vsak predmet ima namreč svoje mesto v velikem steklenem zaboji, ki je vsak zase osvetljen s spodnje in z vrhne strani. Po stenah visijo panoji in opisi predmetov, med katerimi je največ posod za vino, čaš, posod za kuhanje in glinastih figur. Občudovanje vzbujata vojaška dinastije Qin, ki jih je umetnik upodobil v naravni velikosti, dih nam je zastajal ob podobah iz tribarvne keramike. Res velika in bogata je kitajska preteklost. Če si hočeš vse skupaj dobro ogledati, potrebuješ vsaj dve uri časa. Vendar za dober ogled potrebuje človek tudi mir in koncentracijo, kar pa dolgo čakanje pred vrati in množica v notranjosti ne omogočata.

Vendar lahko nedvomno ugotovim, da je to razstava, ki si jo je vsekakor treba ogledati. Časa pa je še dovolj, saj je odprta do srede decembra.

Mitja Peternel

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Z njimi je rasla Alpina

Franc Krvina je invalidsko upokojen že 25 let, to se pravi od leta 1959. Zaradi vnetja pokostnice, kar povzroča eno najhujših bolečin, so mu takrat »strugali« kost, da so mu sploh lahko ustavili hudo bolezen.

»Kasneje so se noge nekako pozdravile,« pripoveduje Franc Krvina; in kar hitro sva več kot štiri deset let nazaj. Tedaj je divjala vojna, in naš sogovornik je bil že leta 1943 v Žirovski četi.

»Kasneje smo se priključili novoustanovljeni Prešernovi brigadi. Avgusta 1943 sem bil kot vsi drugi prešernovci na Žirovskem vrhu, ko so nas obkolile velike sovražne sile. Z nekaterimi ostalimi domačini sem bil na čelu kolone, ko smo se prebijali preko Brbovnice. Kot je znano, nas je okoli sto že ušlo iz obroča, ne da bi to sovražnik opazil. Tedaj je kuhar po nesreči zapotol s kotlom in po nas se je vsul hud ogenj, tako da se je glavnina umaknila nazaj v obroč, odkoder se je Prešernova brigada po nekaj dneh in hudih izgubah prebila.

Kasneje sem odšel v zaščitno četo XXXI. divizije.

Dogodkov, ki so sledili v zadnjem letu vojne, se Franc še živo spominja.

»Najhujše je bilo, ko smo nekoč v Stari trg nosili veliko skupino težje ranjenih borcev...

Potem pa je kmalu prišla na vrsto Gorica, Tržič pa Trst. Bili smo lepo sprejeti, toda čakala nas

je nova grožnja, da bi se zaradi ozemlja, ki smo ga osvobodili, spopadli z Američani.

Ko se je Franc decembra 1945 vrnil iz JLA, je z družino odšel na Štajersko v Stogovce, kjer so živel štiri leta. To je bil čas, ko se je tudi iz Poljanske doline tja preselilo veliko kolonistov. Čas, ko se je bilo treba na eni strani še vedno boriti z ostanki sovražnikov, na drugi strani pa se lotiti dela za obnovo na polju, v rudnikih, tovarnah... »Časi so se spremenili in vrnili smo se v Žiri. Številna družina je bila lačna, dokler nisem spomlad 1952 dobil službo kot nočni čuvaj v Alpini, kar sem delal do upokojitve, kot že rečeno, leta 1959.« Tako so minevala leta, v katerih je Franc vedno dejaven, tako med borci, v zvezi komunistov, kakor tudi med upokojenci. 70-letni jubilej je pred kratkim dočakal kar čil in upamo, da bo tako še naprej.

N. P.

Jesenski kros v Žireh

V organizaciji športno rekreacijskega društva Žiri je bil prejšnji mesec v Žireh občinski kros za vse kategorije. Skupno je nastopilo 187 tekmovalcev, mlajših pionirjev (letnik 1972) 29, mlajših pionirk (letnik 1972) 30, mlajših pionirjev (letnik 1971), 20, starejših pionirk (letnik 1971) 22, starejših pionirjev (letnik 1970) 23, starejših pionirk (letnik 1970) 25, starejših pionirjev (letnik 1969) 7, starejših pionirk (letnik 1969) 5, mlajših mladincev (1967 in 1968) 8, mlajših mladink (1968) 3, starejših mla-

dincev (letnik 1965 in 1967) 3, starejše mladinke (1966 in 1967) je bila le ena, članov (1969 in 1950) je bilo 9, med mlajšimi oz. starejšimi veterani pa sta nastopila le po 1 tekmovalce. Najmlajši so tekli na 1000 metrov, nekoliko mlajši mladinci 2000 metrov, starejši mladinci 3000 metrov, člani in veterani pa 5 km.

Če upoštevamo razmeroma lepo množičnost med pionirji in šibko zastopanost v starejših skupinah, lahko upamo le, da mlajši tako ne bodo opustili in da bodo nastopali tudi kasneje.

Še nekaj rezultatov:

Mlajši pionirji (letnik 1972)

1. Andraž Kopač	ŠSD Tabor	2.34.13
2. Janez Šolar	ŠSD Ratitovec	2.35.50
3. Jože Vehar	ŠSD Tabor	2.40.06

Mlajše pionirke (letnik 1972)

1. Tatjana Klemenčič	ŠSD Mladi rod	2.49.35
2. Milojka Plojfar	ŠSD Ratitovec	2.52.09
3. Mojca Demšar	ŠSD Mladi rod	2.54.50

Mlajši pionirji (letnik 1971)

1. Damjan Gaber	Cvetko Golar	2.26.37
2. Marko Haložan	ŠSD Mladi rod	2.37.06
3. Tomaž Kastelec	ŠSD Tabor	2.38.10

Mlajše pionirke (letnik 1971)

1. Valerija Magušar	ŠSD Ratitovec	2.46.19
2. Katjuša Bizjak	ŠSD Blegoš	2.49.25
3. Cirila Oblak	ŠSD Blegoš	2.51.25

Starejši pionirji (letnik 1970)

1. Aleš Starman	Cvetko Golar	2.27.68
2. Andrej Klemenčič	Šk. Loka	2.30.29
3. Primož Kopač	ŠSD Tabor	2.32.90

Starejše pionirke (letnik 1970)

1. Polona Maček	Cvetko Golar	2.42.93
2. Romana Čadež	ŠSD Blegoš	2.47.03
3. Andreja Vodnik	Lesna šola	2.49.90

Starejši pionirji (letnik 1969)

1. Matjaž Maretič	Cestno kov. šola	2.23.23
2. Damjan Rozman	Cestno kov. šola	2.30.64
3. Simon Mrovlje	Cestno kov. šola	2.32.90

Starejše pionirke (letnik 1969)

1. Sabina Malovrh	ŠSD Janez Peternejl	3.05.62
2. Maja Dolinar	ŠSD Janez Peternejl	3.08.58
3. Natalija Debenc	Šk. Loka	3.40.49

Mlajši mladinci (letnik 1967 in 1968)

1. Janez Hafner		5.39.19
2. Robert Pelko		5.46.12
3. Peter Žakelj	ŠSD Janez Peternejl	5.49.14

Mlajše mladinke (letnik 1968)

1. Vesna Jereb		2.52.72
2. Kristina Kavčič		2.59.27

Starejši mladinci (letnik 1965 in 1967)

1. Marko Hafner	Partizan Šk. Loka	8.35.78
2. Janez Pokorn	Partizan Šk. Loka	9.11.31
3. Dušan Kavčič	Hell's Angels	10.01.65

Starejše mladinke (letnika 1966 in 1967)

1. Mojca Tičar	ŠSD Janez Peternejl	7.33.57
----------------	---------------------	---------

Člani (letniki 1969 in 1950)

1. Albin Krek	Termika	14.01.90
2. Tomaž Kalan	LTH	14.04.90
3. Marko Kavčič		14.09.37

Veterani — A mlajši (letniki 1944—1934)

1. Peter Bertoncelj	LTH	15.25.12
---------------------	-----	----------

Veterani — B starejši (letnik 1933 in starejši)

1. Adolf Križnar	Alpina	17.04.94
------------------	--------	----------

Dobra udeležba v mlajših skupinah in slaba udeležba v starejših skupinah letošnjega občinskega krosa

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Ni še prepozno

Kot vsako jesen, ko se konča opravila po vrstovih, ko je že premrzlo za zidavo, dnevi so kratki; in tako začnemo razmiš-

ljati o rekreaciji. Kot običajno bo tudi letos v osnovni šoli organizirana rekreacija za posamezne skupine.

V Žireh je urnik za letošnjo zimo takle:

PONEDELJEK: predšolski otroci (mala vrtčeva telovadnica)

1. skupina 13.—13.45

2. skupina 16.45—17.30

TOREK: predšolski otroci (mala vrtčeva telovadnica)

3. skupina 10.45—11.30

mali nogomet (telovadnica) 19.00—20.00

košarka 20.00—21.30

ČETRTEK: dekleta in žene 19.00—20.00

odbojka 20.00—21.30

ČETRTEK in PETEK (DD Partizan): namizni tenis 19.00—22.00

Gorenja vas (telovadnica): dekleta in žene torek 19.30—21.00

Predšolski otroci so razdeljeni v tri skupine in vadba zajema približno 80—90 % vseh otrok, ki letos obiskujejo malo šolo. Vadba obsega 8 izletov v bližnjo okolico Žirov, izpopolnili oz. naučili se bodo voziti s kolesom, kotalkami, spretnosti z žogo, smučati, pri splošni vadbi pa bodo utrili splošne psihomotorične sposobnosti. Ko otroci opravijo vse predpisane naloge, dobijo zlato športno značko in diplomu dobrega športnika ter našitek cican-planinec. Vadba ni obvezna, je pa priporočljiva za vsakega petletnega otroka, saj mu bo tako v veselje kot v korist.

Z jesenjo se končata tudi Trim lige v košarki in malem nogometu, zato se ti dve panogi nadaljujeta na zimo v telovadnici kot znano »trojkanje«, veliko več pozornosti pa naj bi bilo posvečeno odbojki, ki je tudi panoja občinskih sindikalnih športnih iger, kjer so lani prav Partizanci dosegli izreden ekipni uspeh (2. mesto), v odbojki pa so bili prvi. Tudi Kladivar v odbojki ne zaostaja veliko za Alpino — vključiti pa bi se morale vsekar tudi sindikalne ekipe iz drugih delovnih organizacij.

Ženska rekreacija še vedno ni zastopana v takšnem številu kot bi bila zaželena oz. bi morala biti, vsaj glede na število (zaposlenih) žensk v Žireh. Še vedno prevladuje mnenje (samih žensk, da ne omenjamo ostalih), da se ženska dovolj razmiga (beri utruji) že v službi in potem doma, ko podpira tri vogale. Mislimo pa vsaj tiste, ki smo rekreacijo skozi teh sedem let, odkar je uvedena organizirana vadba, povsem drugačnega mnenja. Ne bodo pa pomagale nobene pridige glede tega, da je rekreacija potrebna s stališča zdravja, boljšega počutja, večje produktivnosti, vse do tedaj, dokler se ženska ne bo vsaj tisto uro na teden osvobodila pred-sodkov in vseh tistih spon, ki jo vežejo na dom. Prepričana pa sem, da je ni ženske, ki ne bi bila rada lepša, bolj urejena in končno tudi zdrava; in rekreacija je ena od tistih stvari, ki je v

današnjem času še najcenejša in se sploh ne draži, kar je tudi važno, kajne?

Namizni tenis je tudi ena od panog sindikalnih delavskih športnih iger v naši občini. Tu ne dosegamo tako blestečih rezultatov, čeprav je v Žireh nekaj posameznikov in posameznice, ki so zelo dobri, a to naj ne bi bilo merilo, kajti vsaka točka pripomore k boljšemu ekipnemu rezultatu. Zato imamo pozimi tudi Trim ligo, v kateri sodeluje iz leta v leto več ekip, delovne organizacije pa bi lahko s stališča delavskih športnih iger še bolj vplivale na delavce, da bi se rekreacije in Trim lige udeleževali, saj sindikalne ekipe v bistvu sploh ne sodelujejo, razen Alpine in Kladivarja. Mogoče bi bilo že dovolj, ko bi se jim kupili kakšen lopar ali vsaj dres, saj bi bila to verjetno velika vzpodbuda in obveza za naprej.

Plavanje v Železnikih: Ker že omenjam sindikalne športne igre, tudi to je ena od panog (poleg streljanja, kegljanja, vlečenja vrvi, ekipnega teka in že prej omenjenih panog). Organizacija plavalnega avtobusa je do sedaj pokazala, da je bilo to v največje veselje otrokom, ki so bili ponavadi kar sami in pa še starim mamam, ki so sem in tja poskrbela za varstvo.

Mislim pa, da bi se morali referenti za šport in rekreacijo v posameznih delovnih organizacijah in sindikalnih organizacijah že sedaj oz. v najkrajšem času odločiti, katere ekipe bodo poslale na delavske športne igre, kajti le-te so pokazatelj koliko in kako se delavci udeležujejo in ukvarjajo s športom oz. ali se sploh rekreirajo.

Rekreacija, ki je organizirana v telovadnici osnovne šole in katere plačnik so prav delovne organizacije, naj bi bila priprava za smučarsko sezono, kot to bomo in poslušamo po vseh javnih sredstvih obveščanja. To pa je res, le posredno, ker se sezonski smučar ne bo pripravljaj najo, dokler snega ne bo videl, pač pa naj bo to priprava na delavske sindikalne športne igre

občine Škofja Loka, kajti le tam se bo lahko pokazal ves trud, vložen od septembra do maja.

Zatorej naj organizatorji rekreacije pri sindikatih in referenti za šport čimprej stopijo v akcijo, pogovorijo naj se z vodji

ekip kaj potrebujejo, kaj želijo in kako.

Mogoče bo prav moralna podpora najboljša vzpodbuda za naprej.

Milena Padovac

Goropeke z Račevo

Zima se približuje s hitrimi koraki in gotovo si ljubitelji smučanja že zastavljajo vprašanje: »Kako bo letos?« Ali bo potrebno iskati možnosti smuke izven Žirov ali se bo našlo kaj veselja tudi doma? S tem vprašanjem se še bolj ukvarjajo člani SK Alpina in to tisti, žal jih je še vedno premalo, ki so pripravljani veliko svojega prostega časa posvetiti za ureditev smučišč. Že do sedaj je bilo veliko storjenega in tako lahko upravičeno pričakujemo, da bo goropeška vlečnica letos nemoteno obratovala. Račevska vlečnica ostane nespremenjena.

Kaj bomo lahko ponudili smučarjem doma? Prijetno smuko v Goropekah, od smučarjev samih pa bo odvisno ali bo obratovala tudi račevska vlečnica in s tem

možnost smuke za boljše smučarje, in delno povezava Račeve z Goropekami. Z DO Remont bomo ponovno sklenili pogodbo o uporabi traktorja za teptalec, tako da bodo tereni pravočasno urejeni. Toliko za letos, naš pogled pa seže tudi malo dlje. Zastavili smo že namreč nalogo kvalitetno povezati Račevo z Goropekami tj. izgraditi okrog 600 m dolgo vlečnico. Z akcijo smo pričeli, trasa je v glavnem določena in vrisana v osnutek urbanističnega načrta; pridobivajo se potrebna soglasja. Ko bo vse to opravljeno, pa bomo počakali na pravi trenutek in obetamo si lahko novo delovno zmago in velik korak naprej na področju izboljšave pogojev zimskih športne rekreacije.

Boris Markelj

Nova šolska zobna ambulanta
pričela z delom

Te dni je pričela z delom nova šolska zobna ambulanta, ki je prej delovala v zdravstvenem domu. To je nova velika pridobitev, vključena v investicijo osnovne šole Padlih prvoborcev Žiri iz referendumskih sredstev občine Škofja Loka za obdobje 1981—1985 in iz sredstev zdravstvene skupnosti občine Škofja Loka.

Investicija je veljala 1.575.000 din, pohištvo pa 150.000 din. Ti dve postavki sta bili iz referendumskih sredstev, vse aparate, vključno z zobozdravstvenim stolom pa je investirala zdravstvena skupnost občine Škofja Loka v višini 800.000 din.

Delo zobne ambulante bo do novega leta potekalo v

dveh izmenah: dva tedna dopoldne, en teden popoldne. Po novem letu pa bo veljal naslednji urnik: ponedeljek od 13. do 19. ure, torek od 6. do 19. ure, ob sredah, četrtkih in petkih pa od 6. do 13. ure.

Otroci, ki so v vrtcu, bodo lahko odhajali v zobno ambulanto tudi v času, ko so v varstvu.

V šolsko zobno ambulanto se lahko vključijo:

- predšolski otroci
- šoloobvezni otroci
- dijaki srednjih šol
- študentje višjih in visokih šol.

Vse upravičence uslug v zobni ambulanti torej vabimo, da izkoristite novo pridobitev.

Dr. Anelka Radošević

Dr. Anelka Radošević pri delu

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Jurišnikom domicil

Slavnostni govornik, predsednik skupščine krajevnih skupnosti Slavko Mohorič, je orisal dosednji razvoj in nanizal naloge, ki nas čakajo

Praznovanje letošnjega krajevnega praznika je bilo letos spremljano z nekoliko manj prireditvami, kot je bilo to običajno.

Poleg proslave, je bilo v kraju pred in po prazniku še nekaj športnih prireditev: košarkarski turnir, pod pokroviteljstvom osnovne organizacije ZSMS Alpine, na katerem je nastopilo 6 ekip, turnir v malem nogometu z

desetimi ekipami in tek po ulicah Žirov, pod pokroviteljstvom Smučarskega kluba. Če izvzamemo dejstvo, da pokrovitelj kot po pravilu ni bilo niti na podelitev priznanj, so tekmovanja kar lepo uspela, za kar gre zasluga žirovskim športnim organizatorjem.

Sicer pa je osrednja pozornost veljala sami proslavi ob krajevnem prazniku, ki je bila, kot vsako leto združena s podelitvijo priznanj krajevnih skupnosti. Spregovoril je predsednik skupščine krajevnih skupnosti Slavko Mohorič, ki je opozoril na naloge, ki nas čakajo v teh oteženih pogojih, tako v kraju kot v delovnih organizacijah.

Še posebno slovesno je bilo v trenutku, ko je skupščina krajevnih skupnosti podelila domicil Jurišnemu bataljonu XXXI. divizije, ki je bil ustanovljen pred štiridesetimi leti pri Županu na Dobračevi. »Borci te elitne, do zob oborožene enote so predstavljal udarno pest, ki je udarila tam, kjer je bilo najtežje,« je v svojih spominih pripovedoval nekdanji komisar Zdravko Vidrih. »Borci našega bataljona so se odlikovali po svoji hrabrosti, požrtvovalnosti in tovarštvu.

Borci nekdanjega Jurišnega bataljona XXXI. divizije so se zbrali na mestu, kjer je bil ta bataljon ustanovljen, to je pri Županu na Dobračevi.

Jurišniki so prikorakali disciplinirano, toda razpoloženo

Predsednik skupščine krajevnih skupnosti Slavko Mohorič je pripel domicilni trak na prapor Jurišnega bataljona

Rudolfu Poljanšku za organizacijo dela in veliko požrtvovalnost pri izgradnji vodovoda v Goropekah

Ivan Žakelj je prejel priznanje krajevnih skupnosti za svoje delo v Smučarskem skakalnem klubu Žiri

In kar je bilo največ vredno, med ljudmi in še zlasti v Žirih, smo se vedno počutili kot doma. Ta odnos se je krepil in nadaljeval tudi po vojni vse do danes, ko je naš nekdanji komandant Franc Kovačič-Tarzan sprejel domicil krajevnih skupnosti, je končal svoje spomine Zdravko Vidrih.

Program so nadaljevali s podelitvijo letošnjih priznanj krajevnih skupnosti. Prejeli so jih: Rudolf Poljanšek, Ivan Žakelj, Anton Zibert, Ivan Leskovec in Ivana Krvina.

V kulturnem delu programa so presenetili recitatorji osnovne šole, ki so predstavili nekaj pesmi, ki so jih ustvarili povečini borci ali domačini iz Poljanske doline in ki opevajo dogodke iz NOB.

Pevci Moškega pevskega zbora Alpina so s solidno izvedenimi pesmimi lepo obogatili to praznično nedeljsko dopoldne.

Za zaključek pa so se ponovno izkazali godbeniki Pihalega orkestra Alpina in navdušili goste in domače.

Nejko Podobnik

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Letošnja priznanja krajevne skupnosti

Gradbeni odbor za gradnjo vodovoda in vaški odbor SZDL Goropeke — Opale sta predlagala RUDOLFA POLJANŠKA kot izredno prizadevnega predsednika gradbenega odbora. Opravil je pomembno usklajevalno nalogo in tudi sam osebno opravil preko 700 prostovoljnih ur. Tako je sedaj, ko je vodovod odprt, to področje veliko pridobilo, saj je investicija vredna preko milijardo dinarjev.

IVANA ŽAKLJA je predlagal Smučarski skakalni klub, zlasti za delo tega kluba. Kot ljubitelj smučarskih skokov je veliko vplival na mladino, da se je odločala za ta lepi šport. Postal je tudi vaditelj, več let je vodil skakalno sekcijo, bil je predsednik kluba in opravljal še druge naloge. Več let že sodeluje pri organizaciji skakalnih prireditev v Žireh tudi kot sodnik.

Tudi sicer je Ivan Žakelj dolgoletni uspešni družbeno politični delavec.

ANTON ŽIBERT je v zadnjih letih vodil DPD Svoboda Žiri. V tem času je bil največji problem, kako usposobiti prostore za kulturne dejavnosti. Pod njegovim vod-

stvom se obnova uresničuje po načrtu in postopno. Njegova zasluga je pri tem, da je kljub številnim zapletom in težavam uspel organizirati delo, čeprav je kazalo, da zaradi pomanjkanja sredstev ne bo mogoče obnoviti prostorov DPD Svoboda Žiri.

Gasilsko društvo Brekovića je predlagalo IVANA LEŠKOVCA iz Podklanca, ki je že 20 let prizadeven gasilec. V zadnjih letih pa je opravljal dolžnost predsednika društva. Vodil je društvo v težkih časih, ko ni bilo denarja ne za gradnjo doma ne za opremo. Ivan Leskovec pa je bil dober organizator in delavec in z njegovo pomočjo ima društvo danes svoj dom, gasilni avtomobil in opremo. Tudi sicer je Ivan Leskovec med najbolj delavnimi ljudmi na tem področju.

IVANO KRVINA predlaga društvo upokoencev, kjer je ta tovarišica že vsa leta po upokojitvi zelo delavna.

Sodelovala je pri organizacijskih poslih društva, pri obnavljanju doma; organizirala je obiske ostarelih in bolnih, bila je pobudnik rekreacijskih aktivnosti članov. Že ves čas je prizadevna družbena delavka.

Govori Zdravko Vidrih

Žirovski občasnik — žirovskim rojakom

Uredništvo revije Žirovski občasnik bi rado pridobilo čimveč novih stalnih naročnikov med našimi rojaki po svetu. Vendar poznamo samo nekatere, za mnoge pa ne vemo niti kdo so niti kje živijo.

Zato se obračamo na bralce časopisa Delo-življenje s prošnjo, da seznanijo svoje sorodnike s priloženim pismom in naročilnico. Če nam boste posredovali njihov naslov, bomo to storili mi.

Za vašo pomoč se vam že vnaprej zahvaljujemo!

OBČASNIK

KRAJEVNA KONFERENCA SZDL IN DPD SVOBODA ŽIRI
Izdajateljski svet in uredniški odbor
revije Žirovski občasnik

VSEM ŽIROVCEM PO SVETU
IN PRIJATELJEM ŽIROV!

ZADEVA: Vabilo k naročilu na revijo
Žirovski občasnik (ŽO)

Verjetno ste že slišali za ŽO, revijo za vsa vprašanja na Žirovskem. Prva številka je izšla jeseni 1980. leta in dolej smo izdali šest števil. V Žireh je bila revija lepo sprejeta in naletela je tudi na zelo uspešen odziv v javnih občilih širše družbene skupnosti. Vendar je kljub temu res, da zunanji Žirov ŽO še ni dovolj poznan in razširjen. Zato smo se odločili, da se s tem pismom obrnemo na številne rojake in prijatelje našega kraja z vabilom, da se na revijo naročite. Tako boste podprli naša prizadevanja, sebi pa omogočili teanejši stik z dogajanjem na Žirovskem.

To vabilo pošiljamo v času, ko pripravljamo za tisk novo, dvojno številko, ki bo izšla še pred koncem tega leta. Njena cena v prednaročilu je le 300.- dinarjev, čeprav bo dejansko veljala skoraj trikrat toliko. Obsegala bo 130 strani zanimivega branja v lepi likovni opremi - v kar se boste lahko sami prepričali. Prinesla bo prispevke o varstvu okolja na našem koncu, o nekaterih poglavjih iz krajevne zgodovine, o nekdanjem jezeru v žirovski kotlini; v njej se bodo predstavili naši znani likovni in tudi literarni ustvarjalci.

V letu 1985 načrtujemo dve številki. Naročnino bomo morali gotovo nekoliko povišati, vendar ne bistveno; kakršnakoli že bo, bo nižja od dejanskih stroškov.

Upamo torej, da se naročite. Svojo odločitev nam lahko sporočite tako, da izpolnete priloženo naročilnico in nam jo vrnete na jkasaneje do 15. decembra 1984. Seveda bomo veseli, če se boste odločili za podporno naročnino - 700.- dinarjev ali več - in pridobili za naročnino še koga od prijateljev. Isena novih naročnikov bomo natisnili v posebni rubriki.

Tako vas v pričakovanju vaše odločitve prav lepo pozdravljamo!

Predsednik izdajateljskega sveta:
dr. Zdravko MLINAR, l. r.

Glavni in odgovorni urednik:
Miha NAGLIČ, l. r.

V Žireh, 23. oktobra 1984

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam izvod(-ov) ŽO na naslov:

Ime in priimek

Naslov

Naročnino (300 dinarjev ali več) bom poravnal s splošno pošiljnicno na žiro račun 51510-679-71031 (z oznako: za ŽO) do 31/12-1984 — Naš naslov: Uredništvo ŽO, DPD Svoboda, 64226 Žiri.

(datum)

(podpis)